Capitulum IX

ex auaricia. qꝛ nunq̄ʒ suus act⁹ bon⁹ fuit.
Sed doctoꝝ aureolā habebunt predican
tes ⁊ docentes trib⁹ modis supradictis.
siue fuerint magistri. siue simplices sacer-
dotes. siue prelati. siue nō prelati. siue do
cuerint scripto. siue verbo. siue legendo. si
ue predicādo Scripta em̄ ꝓponere quidā
modus docēdi est. Et notandū ꝙ docere
est opus caritatis ⁊ mīe magnū   L
Dubitaꝛ octauo vtꝝ in eadē specie aureo
la preemineat alteri. ⁊ vtꝝ vnius ꝟginis
aureola sit nobilioꝛ q̄ʒ aureola ꝟginis al-
terius. ⁊ sic de martirꝝ ⁊ doctoꝝ aureolis.
Rn̄. ꝙ sic. Una em̄ ſm excellentiā actus
per quem hic pugnauit nobilioꝛ erit. Ut
exempli grā. qui acerbius martirium. aut
qui puriorē virginitatem vitando occasi-
ones habuit. aut qui plures saluauit pre
dicando. vel freq̄ntius predicauit nobili-
orē habebit aureolā. Et rō est. qꝛ aureola
supponiꝛ auree. sed aurea ē in vno maioꝛ
⁊ nobilioꝛ q̄ʒ in alio. vt de dotib⁹ patuit ⁊
patebit. ergo ⁊ aureola.   M   Sed tn̄
notandū ſm Tho. ꝙ q̄ʒuis aliquis possit
ꝑuenire ad altius vel inferius vel equale
meritū premij. s. eēntialis ꝑ radicē carita
tis habendo solā voluntatē ad martirium
quam martir in actu mereaꝛ ꝑ martiriū.
tn̄ nō martirizatus non veniet ad aureolā
nisi prius martirizeꝛ Et sic etiā est ꝺ alijs
duab⁹ aureolis pari formiter ſm tho. sen-
tiendū. Sciendū etiā ſm eundē ꝙ meri
tum aureole p̄t intendi dupl'r. Uno mo-
do ex ꝑte radicis. s. caritatis. Alio mō ex
ꝑte opis Cōtingit em̄ aliquos duos quo
rum vnus ex minoꝛi caritate maius torm̄
tum martirij habet. vel magis predicatō
ni instat. aut etiā magis se a delectationi-
bus carnis elongat. Intētioni g̊ meriti q̄
attendiꝛ penes radicē non crn̄det intensio
aureole. sed intensio auree. sed intensioni
meriti q̄ est ex genere actus crn̄det intensio
aureole. vnde p̄t esse ꝙ aliquis min⁹ in
martirio mereꝛ q̄ʒtum ad eēntiale premi
um qui hēbit ꝓ martirio maiorē aureolā

Capitulum. ix   A

Nunc dicenduz
est qui sunt fructus debiti beatis
quibusdā vel omnib⁹. de quo notat Tho.
in. iiij. di. xlix. ꝙ fructus de quo loquitur
xp̄s Math. xiij. ⁊ Lu. viij. quē diuidit in
tricesimū. sexagesimū ⁊ centesimū est qd̄
dam premiū qd̄ debeꝛ hoī ex hoc ꝙ de car
nali vita in sp̄uale transit. ⁊ crn̄det illi ꝟtu
ti fructus precipue qui hoīem precipue a
subiectōe carnis liberat. hoc aūt facit ꝯti-
nentia sola. qꝛ ꝑ eam repꝛimunꝛ delecta-
tōes que maxime gustū sp̄ualis dulcedi-
nis impediūt. quē fructus suo nomīe im
portat. Nam ꝑ delectatōes venereas aīa
precipue corꝑi subdiꝛ adeo vt in actu car
nali ſm Ihero. nec sp̄us ꝓphetie corda ꝓ-
phetaꝝ tangit. nec in illa delectatōe ē pos
sibile aliquid intelligere. vt ph̄us ꝺt. vij.
ethi. ⁊ ideo ꝯtinentie magis corrn̄det fruc
tus q̄ʒ alteri virtuti.   B   Huius autē
fructus similitudo sic accipiꝛ. Fructus eī
ex semine ꝯsurgit. Fructus aūt ſm hoc p̄t
ꝓdire ex semine. qꝛ vis sementiua est effi
cax ad ꝯuertendū humores terre in suam
naturā. Et quanto hec virtus ē efficacioꝛ.
⁊ terra ad hec ꝑatioꝛ tanto fructus sequiꝛ
vberioꝛ. Sp̄uale aūt semen qd̄ in nobis
seminaꝛ est verbū dei. Unde q̄ʒto aliquis
magis in sp̄ualitatē ꝯuertaꝛ a carne rece-
dens. tanto in eo est maioꝛ frc̄us verbi dei
Scd̄m hoc igꝛ fructus differt ab aureola
qꝛ aureola cōsistit in gaudio qd̄ habeꝛ de
opis ꝑfcōe Sʒ frc̄us in gaudio qd̄ hēꝛ de
ipsa dispositōe oꝑantis ſm gradū sp̄uali
tatis in quem ꝓficit ex seīe verbi dei. Un̄
sicut aureola nō debeꝛ cuilibet victorie sed
excellenti. ⁊ cū hoc in materia excellenti.
Ita fructus suo modo qui importat delec
tatōem debitam ꝓ ꝯtinentia a vehementi
delectatōe. ideo dabiꝛ illi virtuti nō q̄ spre
uit minores delectatōes. sicut gustus. pu
ta abstinētie sed dabiꝛ illi que spreuit ma
iores. s. venereas. sicut ꝯtinentie ⁊ castita
ti. Alb. li. de quatuoꝛ coequeuis dicit. ꝙ
sicut videmus in officijs agriculture. ꝙ

ꝯ. v.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-150/0381
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG